

Sygn. akt I CSK 751/18

POSTANOWIENIE

Dnia 7 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa P. spółki z o.o. w W.
przeciwko A. spółka z o.o. spółce komandytowej w P.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 czerwca 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 15 maja 2018 r., sygn. akt VII AGa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten nie narusza norm Konstytucji i pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy, dopuszczającymi wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Strona powodowa P. Sp. z o.o. w W. zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 15 maja 2018 r. naruszenie art. 230 i 231 k.p.c. oraz art. 455 k.c.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania strona powodowa uzasadniła wystąpieniem w sprawie przesłanek, o których mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 (istotne zagadnienie prawne) i pkt 4 (oczywista zasadność skargi) k.p.c.

Wskazała, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne zawarte w pytaniu, czy dowód nadania przesyłki poleconej może stanowić dowód *prima facie* stwarzający domniemanie jej doręczenia.

W ocenie strony powodowej skarga jest także oczywiście uzasadniona, ponieważ sądy obu instancji nie uwzględniły jego żądań odnoszących się do dat rozpoczęcia naliczania odsetek ustawowych z uwagi na nieprzedstawienie przez niego potwierdzeń doręczeń pozwanej przesyłek poleconych zawierających wezwania do zapłaty. Wskutek powyższego odsetki ustawowe od należności głównych zostały zasądzone dopiero od dnia 25 lipca 2014 r., tj. następnego dnia po upływie dwutygodniowego terminu do spełnienia świadczenia liczonego od dnia doręczenia pozwanej nakazu zapłaty.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia

rozstrzygnięcia sprawy i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Powołanie się przez skarżącego na takie zagadnienie wymaga jego sformułowania oraz uzasadnienia występowania w sprawie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 2003 r., II CK 324/03, z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05, z dnia 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07, z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05).

Istotne zagadnienie prawne nie występuje, jeżeli Sąd Najwyższy w określonej kwestii wyraził już pogląd, we wcześniejszym orzecznictwie, a nie zachodzą okoliczności uzasadniające zmianę tego poglądu.

W art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienia przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ §1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy zaskarżone orzeczenie jest niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni przepisami prawa albo wydane zostało w wyniku dostrzegalnej w sposób pewny i niewątpliwy bez potrzeby głębszej analizy jurydycznej błędnej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11, 13 kwietnia 2016 r., V CSK 622/15). Przytoczone okoliczności powinny jednoznacznie wskazywać na to, że w zasadniczym postępowaniu skarga kasacyjna zostanie rozstrzygnięta na korzyść strony, która ją wniosła (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2005 r., II CZ 89/2005, z dnia 10 sierpnia 2006 r., V CSK 2004/06, i z dnia 24 lutego 2006 r., IV CSK 8/06).

Strona skarżąca nie wykazała, że Sąd Apelacyjny dopuścił się oczywistego naruszenia prawa w powyższym rozumieniu i w konsekwencji wydał wyrok oczywiście wadliwy.

Z samej istoty przesłanek przedsądu przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. wynika, że jednoczesne powołanie ich we wniosku o przyjęcie skargi do

rozpoznania w odniesieniu do tych samych okoliczności jest obarczone logiczną sprzecznością. Jeżeli bowiem w sprawie rzeczywiście występuje istotne zagadnienie prawne, od którego wyjaśnienia zależy prawidłowe rozstrzygnięcie sprawy, to z natury rzeczy ewentualny błąd orzeczniczy popełniony przez sąd drugiej instancji nie może mieć charakteru oczywistego i podstawowego (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 maja 2014 r., I CSK 343/13).

Jak słusznie zauważył Sąd Apelacyjny, sam dowód nadania przesyłki nie jest tożsamy z dowodem doręczenia przesyłki, ani sam w sobie nie świadczy o tym, że doszło do tzw. doręczenia zastępczego.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.